

Javna agencija Republike Slovenije za energijo
Strossmayerjeva ulica 30
2000 Maribor

Šifra: 521-2/2006-4/PS-28
Datum: 3. 5. 2006

Javna agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: organ) izdaja na podlagi določb 84. člena, druge alineje četrtega odstavka 87. člena in 88. člena Energetskega zakona (Ur. l. RS, št. 26/05, uradno prečiščeno besedilo; v nadaljnjem besedilu: EZ), v zvezi s pritožbo družbe, zoper odločbo in sklep, javnega podjetja za distribucijo električne energije, d.d., št. 535680/6853 z dne 12. 12. 2005, naslednjo

ODLOČBO

Pritožba, zoper odločbo in sklep, javnega podjetja za distribucijo električne energije, d.d., št. 535680/6853 z dne 12. 12. 2005, se zavrne.

Obrazložitev:

..... (v nadaljnjem besedilu: prvostopni organ) je v zadevi prenosa elektroenergetskega soglasja in začasnega odklopa od elektroenergetskega omrežja izdala odločbo in sklep št. 535680/6853 z dne 12. 12. 2005 (v nadaljnjem besedilu: odločba), s katero je zahtevo družbe za prenos elektroenergetskega soglasja in zahtevo družbe za začasen odklop od elektroenergetskega omrežja združila v en postopek, po uradni dolžnosti izrekla elektroenergetsko soglasje, št. 504068 z dne 17. 10. 2000 za nično, ter zavrgla tako zahtevo stranke, družbe z dne 30. 9. 2005 oz. 21. 10. 2005, kot tudi zahtevo stranskega udeleženca, družbe

Zoper izpodbijano drugo (2.) in četrto (4.) točko odločbe je dne 11. 1. 2006 vložila pritožbo družba (v nadaljnjem besedilu: pritožnica) zaradi zmotne in nepravilne ugotovitve dejanskega stanja ter nepravilne uporabe materialnega in procesnega prava. V pritožbi navaja, da se je prvostopni organ, s tem ko je po uradni dolžnosti, sklicujoč se na tretjo točko prvega odstavka 279. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. l. RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljnjem besedilu: ZUP), izrekel elektroenergetsko soglasje, št. 504068 z dne 17. 10. 2000 za nično, skušal »elegantno znebiti« elektroenergetskega soglasja, ki je bilo izdano na podlagi tripartitnega sporazuma o privolitvi k odstopu odjemnega mesta z dne 12. 12. 1995 in katerega podpisnik je tudi prvostopni organ. Navedeno elektroenergetsko soglasje je, kot trdi pritožnica, nadomestilo predhodno soglasje na tem odjemnem mestu. Prvostopni organ je v času od decembra 1995 do oktobra 2005 izdajal račune prav družbi Pritožnica zatrjuje, da prvostopni

organ v svoji obrazložitvi omenjenega tripartitnega sporazuma o privolitvi k odstopu odjemnega mesta ne omenja, niti da je ta sporazum podlaga za izdajo spornega elektroenergetskega soglasja, ki se je ves čas tudi izvajalo. Nadalje pritožnica navaja, da se je omenjeno soglasje od leta 1995 izvajalo, zaradi česar uporaba omenjenega določila ZUP ni možna. V nadaljevanju je pritožnica navedla, da sta družba in prvostopni organ pred izdajo izpodbijane odločbe in sklepa podpisala tudi dogovor, št. 04/2005 o razmejitvi investicije 20 kV kablovoda, z dne 28. 10. 2005. V 10. členu omenjene pogodbe, kot navaja pritožnica, stranki urejata tudi vprašanje spornega elektroenergetskega soglasja, kjer se prvostopni organ zavezuje k določenim dejanjem, ki jih je kasneje prezrl. Pritožnica zatrjuje, da pomeni takšno ravnanje pogodbene stranke eklatantno kršenje pravnega načela »Pacta sunt servanda« in da se v tem primeru lahko postavi vprašanje odškodninske odgovornosti družbe Pritožnica je priložila kot dokaz Sporazum o privolitvi k odstopu odjemnega mesta, z dne 12. 12. 1995 in Dogovor št. 04/2005 o razmejitvi investicije 20 kV kablovoda. Glede na navedeno pritožnica pritožbenemu organu predlaga, da odpravi odločbo o izreku ničnosti elektroenergetskega soglasja, št. 504068 z dne 17. 10. 2005 in ugodi njenemu zahtevku za začasen odklop od elektroenergetskega omrežja, sklep o zavrnitvi zahtevka za plačilo komunalnega prispevka v celoti ter spremeni program komunalnega opremljanja tako, da bo spoštoval zakonodajo in pridobljena nepovratna sredstva kar bo osnova za zmanjšanje že plačanega komunalnega prispevka podrejeno pa predlaga, da pristojni organ ugodi njenemu zahtevku za začasen odklop od elektroenergetskega omrežja.

Pritožbeni organ je pri preizkusu pritožbe v skladu s prvim odstavkom 246. člena ZUP ugotovil, da je pritožba dovoljena, pravočasna in vložena po upravičeni osebi.

Na podlagi četrtega odstavka 246. člena ZUP je bila pritožba v odgovor poslana tudi družbi, kot stranki postopka (v nadaljnjem besedilu: stranka). Slednja je dne 24. 1. 2006 podala svoj odgovor, v katerem zatrjuje, da je prvostopenjski organ pravilno po uradni dolžnosti izrekel elektroenergetsko soglasje, št. 504068 z dne 17. 10. 2000 za nično. Navedenega soglasja po navedbah stranke prvostopni organ sploh nikoli ne bi smel izdati pritožnici, ki nikoli ni bila lastnica ampak le najemnica nepremičnine, kjer se nahaja odjemno mesto št. 771559906003, na katero se glasi navedeno soglasje. Lastnica nepremičnine, je kot navaja stranka, bila družba Stranka je tudi mnenja, da Sporazum o privolitvi k odstopu odjemnega mesta z dne 12. 12. 1995 predstavlja interni dogovor med strankami, ki je z dnem izgube lastništva izgubil pravno veljavnost in je z dnem prenosa lastninske pravice na njo postal samoumeven tudi prenos elektroenergetskega soglasja. Stranka zatrjuje, da je predmetno nepremičnino pritožnica zapustila najmanj 30. 9. 2005. Prav tako stranka navaja, da v kolikor je imela pritožnica s prejšnjim lastnikom nepremičnine kak dogovor, ga z njo, kot sedanjim lastnikom nesporno nima. Stranka je po naknadni predložitvi Dogovora, št. 04/2005 o razmejitvi investicije 20 kV kablovoda z dne 28. 10. 2005 podala dopolnitev odgovora na pritožbo dne 3. 2. 2006, v kateri je navedla da je navedeni dogovor v 10. točki popolnoma nezakonit, saj za njega ne obstaja nikakršna pravna podlaga. Stranka je tudi navedla, da prenos elektroenergetskega soglasja ne more biti predmet civilnopravnega posla in da sprememba lastništva nepremičnine povzroči avtomatski prenos lastništva elektroenergetskega soglasja. Prav tako je stranka prepričana, da je nezakonito vsako vmešavanje javnega podjetja v civilnopravna

razmerja med dvema gospodarskima družbama in da je nezakonnost razvidna iz ravnanja prvostopenjskega organa, ko le-ta od nje ves čas zahteva soglasje pritožnice. Glede na navedeno stranka predlaga pristojnemu organu, da pritožbo v celoti zavrne kot neutemeljeno in potrdi odločbo in sklep prvostopenjskega organa.

Po pregledu in preučitvi celotne upravne zadeve pritožbeni organ zaključuje, da pritožba ni utemeljena.

Pritožbeni organ najprej na kratko povzema dejansko stanje. Iz elektroenergetskega soglasja, št. 0050/95 z dne 26. 1. 1995 je razvidno, da je imetnik le-tega družba, številka odjemnega mesta pa je 771559906003. Nadalje je iz elektroenergetskega soglasja, št. 504068 z dne 17. 10. 2000 razvidno, da je imetnik le-tega družba, torej pritožnica. Imenovana je bila najemnica objekta ležečega na obravnavani nepremičnini in je tak status dobila na podlagi tripatritnega sporazuma o privolitvi k odstopu odjemnega mesta, sklenjenega med družbo, kot lastnico nepremičnine in imetnico elektroenergetskega soglasja št. 0050/95, pritožnico in prvostopnim organom. Stranka je na podlagi pravnega posla, to je pogodbe o prodaji nepremičnin, na odplačen način med drugim pridobila tudi nepremičnino parc. št. 1315/10 k.o., na katerem se nahaja odjemno mesto 771559906003. Lastnica nepremičnine parc. št. 1315/10 k.o., družba, je navedeno nepremičnino s pogodbo o prodaji nepremičnin z dne 2.3.2004 prodala družbi, ki je navedeno objekt na navedeni nepremičnini prevzela tako v last, kot tudi na podlagi dokončno plačane kupnine dne 30. 9. 2005 v posest.

Kot bistveno vprašanje v konkretnem upravnem postopku se torej postavlja vprašanje ali je prvostopni organ pravilno uporabil določila ZUP s tem ko je elektroenergetsko soglasje, št. 504068 z dne 17. 10. 2000 po uradni dolžnosti izrekel za nično.

Pritožbeni organ povzema določbe ZUP, ki v določbi 279. člena navaja razloge, na podlagi katerih se odločba izreče za nično. Pri tem je potrebno upoštevati, da je ničnost odločbe izredno pravno sredstvo, katerega namen je odstraniti iz pravnega sveta odločbe, ki vsebujejo najtežje nezakonnosti. Glede na to, je to izredno pravno sredstvo časovno neomejeno, kar pomeni, da odločba, ki vsebuje ničnostni razlog, samo navedeno postane dokončna in pravnomočna, saj jo je mogoče v katerem koli trenutku izreči za nično. Odločba po ZUP ne postane nična z njenim izrekom za nično. Nična je od samega začetka, pristojni organ pa njeno ničnost z odločbo le ugotovi.

Prvostopni organ je v obravnavani upravni zadevi po uradni dolžnosti ugotovil ničnost elektroenergetskega soglasja, št. 504068 z dne 17. 10. 2000 iz razloga nezmožnosti izvršitve.

Iz določbe 13. člena Uredbe o splošnih pogojih za dobavo in odjem električne energije (Ur. list RS, št. 117/02; v nadaljnjem besedilu: Uredba) izhaja, da morajo novi odjemalci, ki želijo priključiti svoje objekte na elektroenergetsko omrežje, od upravljalca omrežja pridobiti soglasje za priključitev. Iz navedene določbe jasno izhaja, da se kot uporabnik elektroenergetskega soglasja lahko šteje le lastnik objekta in ne njegov najemnik. Elektroenergetsko soglasje, št.

504068 z dne 17. 10. 2000 je tako na podlagi pravnega prometa navedene nepremičnine postalo neizvršljivo in ga objektivno ni mogoče izvršiti, saj je bila skladno s prenosom izvršena tudi fizična priključitev stranke na elektroenergetsko omrežje.

Glede pritožbenih razlogov v zvezi s sklenitvijo dogovora, št. 04/2005 o razmejitvi investicije 20 kV kablovoda z dne 28. 10. 2005, sklenjenega med prvostopnim organom in pritožnico, se pritožbeni organ ne more opredeliti, saj gre za civilno pravno razmerje med pogodbenima strankama, za odločanje katerega pritožbeni organ, ni pristojen.

Glede pritožbenih razlogov pritožnice glede začasnega odklopa od elektroenergetskega omrežja, oziroma podredno predlogu pritožnice, da pristojni organ ugotovi njenemu zahtevku za začasen odklop od elektroenergetskega omrežja, pritožbeni organ ugotavlja, da mu ne gre ugoditi, saj pritožnica ni izkazala na kakšno pravno podlago opira svojo zahtevo, pritožbenih razlogov pa tudi ni obrazložila. Iz določbe 32. člena Uredbe namreč izhaja, da lahko uporabnik zahteva od upravljalca omrežja, da njegov priključek odklopi od omrežja za določen čas, ki ni daljši od treh let. Ob upoštevanju pravilno ugotovljenega dejanskega stanja prvostopnega organa, ki je v tem, da je po uradni dolžnosti izrekel za nično obravnavano elektroenergetsko soglasje, kot tudi ob pravilnem tolmačenju pojma uporabnika, ki je lahko le lastnik nepremičnine za katero je izdano elektroenergetsko soglasje, se pritožbeni organ v tem pogledu sklicuje na obrazložitev izpodbijane odločbe.

Glede pritožbenih razlogov pritožnice glede sklepa o zavrnitvi zahtevka za plačilo komunalnega prispevka v celoti ter spremembi programa komunalnega opremljanja, ki jih pritožnica nejasno navaja v svoji pritožbi, pritožbeni organ iz njene vsebine utemeljeno sklepa, da v tem delu pritožnica želi, da pritožbeni organ razveljavi sklep o zavrnitvi zahtevka za plačilo komunalnega prispevka v celoti ter spremeni program komunalnega opremljanja. Glede teh navedb pritožbeni organ ugotavlja, da za njihovo odločanje ni pristojen.

Prvostopni organ je pravilno presodil dokaze oziroma je iz izvedenih dokazov pravilno sklepal na določeno dejansko stanje, prav tako je tudi pravilno uporabil materialno in procesno pravo.

Na podlagi preizkusa pravilnosti in zakonitosti izpodbijane odločbe ter v mejah pritožbenih navedb je pritožbeni organ ugotovil, da je bil upravni postopek pred izdajo odločbe in sklepa organa prve stopnje pravilen, da je odločba pravilna in na zakonu utemeljena, pritožba pa neutemeljena, zaradi česar je na podlagi prvega odstavka 248. člena ZUP odločil tako, kot je v izreku te odločbe.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU: Zoper to odločbo ni pritožbe po redni upravni poti, pač pa je dovoljen upravni spor z vložitvijo tožbe pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Tržaška cesta 68/a, 1000 Ljubljana, v roku 30 dni po prejemu te odločbe. Tožbo se v dveh izvodih vloži pismeno ali poda ustno na zapisnik pri navedenem sodišču, pri čemer je potrebno priložiti to odločbo v izvirniku ali njeno neoverjeno kopijo.

Pritožba mora biti kolkovana po tarifni številki 2 Zakona o upravnih taksah (Ur. l. RS, št. 40/04 – uradno prečiščeno besedilo in 91/05; v nadaljnjem besedilu ZUT) s 3.400,00 SIT upravne takse.

Upravna taksa za vlogo in odločbo po tarifni številki 1 in 3 ZUT v znesku 4.250.00 SIT je plačana in uničena na pritožbi.

Postopek vodila:

Lidija Zupanc, univ. dipl. prav.

Direktorica:

Irena Glavič, univ. dipl. ekon.

Vročiti:

- Javno podjetje za distribucijo električne energije, d.d.,, s upravno zadevo organa prve stopnje, 3 izvodi odločbe in nalogom, da izvod odločbe vroči strankama postopka;
- V zadevo.